

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VI. Quænam præterea beneficia vacant per adeptionem alterius?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

per eum steterit, quominus fructuum etiam possessionem habeat.

Tertio requiritur ad inducendam prioris vacationem per acquisitionem secundi, ut utrumque fuerit collatum in perpetuum, sive in titulum, sive in commendam, ut indicat *Trident. sess. 7. c. 4. de refer. & hinc per acceptationem Vicariatus Episcopalis, non vacat dignitas v. g. quam prius possederat Vicarius talis, cum Vicariatus iste non conferatur in perpetuum, sed ad nutum sit amovibilis Vicarius talis.*

Quarto, si ille, qui alterum beneficium curatum v. g. obtinuit, expensas fecit in primo ex bonis suis patrimonialibus, cogi non potest, ut primum illud dimittat, nisi prius restituatur illi expensa, *argum. Can. 2. c. 12. q. 3. nisi ex conjecturis appareat, quod eas fecerit in favorem Ecclesie, absque animo repetendi.*

§. VI.

Quanam præterea beneficia vacant per adeptionem alterius?

Dubatur primo, utrum per promotionem alicujus ad Episcopatum amittatur, & vacant beneficia promoti? *ꝛ. ipso jure vacare omnia promoti beneficia (etiam simplicia & pensiones &c. nisi Papa ob pupertatem v. g. Episcopatus, vel ob aliam rationabilem causam, ad hæc retinenda cum illo dispensaverit) postquam electionem de se factam, & sui confirmationem acceptavit, pacificam bonorum Ecclesiasticorum possessionem acquisivit, ac consecutus fuit, vel saltem tempus ad consecrationem accipiendam à jure præscriptum suâ negligentia elabi*

permisit, non acceptâ consecratione. *argu. c. cum in cunctis 7. §. cum verò. de Elect. junctâ Glossâ V. Tempore, & V. ad quem spectat.* Sicuti enim absque his non censetur plenam & perfectam Episcopatus possessionem habere, ita si negligens fuit, sua illi negligentia nihil prodesse debet.

Dubatur secundo, utrum prius curatum beneficium ipso jure amittat, qui alterum beneficium curatum per vim injustè, aut si jus ad illud habeat, propriâ tamen auctoritate occupat. *ꝛ. ad primum casum affirmativè, neque enim decet, melioris conditionis esse eum, qui deliquit, occupando alterum beneficium, ut ait Pontifex in c. Eum, qui 18. h. r. in 6, quam sit ille, qui admittendo alterum beneficium curatum nihil delinquit. Ad secundum casum ꝛ. ex eodem c. perdere illum omne jus, si quod habet, vel in talibus beneficiis, vel ad ea, ut in eo puniatur, in quo delinquit per sui intrusionem.*

Dubatur Tertio, an ipso jure vacet beneficium simplex personalem residentiam requirens per adeptionem alterius similis beneficii, etiam personalem residentiam requirentis. *ꝛ. probabilis videri, quod non ipso jure vacet prius, cum enim juxta jura antiqua, in tali casu non vacaret ipso jure beneficium prius, sed penes beneficiatum esset, alterutrum, quod vellet, dimittere, cum utriusque deservire non posset, hoc autem jus antiquum per nullum jus recentius quoad simplicia talia beneficia, quæ non sunt Dignitates, aut Personatus, correctum fuerit, consequenter manet illud in suo vigore, juxta communissimam juris regu-*

regulam, ab antiquo jure recedendum non esse, nisi in quantum illud à jure recentiore correctum est.

Dubitatur quare an qui tertium vel quartum beneficium incompatible obtinet, ipso jure amittat duo, vel tria priora. *¶* pari modo de his pluribus loqui nos debere, quo de duobus tantum incompatible jura statuunt. Videatur *Clement. si plures. 3. h. t.*

§. VII.

De pluralitate, & incompatibilitate beneficiorum regularium.

Respondetur prohiberi in *e. Cum si regula 32. h. t. in 6.* ad cavendam scilicet dissolutionis, & evagationis materiam, ne uni eidemque regulari plures Prioratus, aut Ecclesie curam animarum habentes, quamvis per Vicarios administrare liceat, absque Pontificia dispensatione, conferantur, vel si habent; talem Dignitatem, aut Ecclesiam talem, alia similis conferatur, ipso jure vacet prima, & statim dimitti debeat à tali Religioso, nisi ineligibilis effici velit, ex quo ipso *capit.* etiam patet *§. prohibemus* quod nec in diversis monasteriis duo beneficia regularia in Titulum obtinere possit Monachus, aut professus esse in duobus monasteriis, & sic jus beneficii, aut collegii habere &c. ne per diversas obedientias distrahatur; & quod carnale matrimonium non patitur, ut duas quis uxores simul habeat, nec in spirituali matrimonio religiosa professionis conceditur, ut qui per suam professionem uni monasterio se totum tradidit, alteri etiam Mo-

nasterio per religiosam professionem tradat; si autem duplex hoc spiritus matrimonium in duobus monasteriis consistere non potest, non potest etiam beneficium obtinere, quod tantum quocumque Monasterii competit.

§. VIII.

Quis possit dispensare in pluralitate beneficiorum, & qua sint iustissima in ea dispensanda.

Ad beneficia plura simul habenda, si illa sint de jure incompatible, nemo dispensare potest nisi solus Papa, ob justam causam. *¶* enim solius est in jure communi dispensationis plenitudinem dispensare, *¶* ferim in materia beneficiorum regularium, quorum plenam ac liberam dispensationem habet; debet tamen justam causam dispensandi habere, ut ne dissipare potius, quam dispensare videatur, ut dictum, in materia moribus periculosa, & abuti potest damnum Ecclesie suæ potestatis plenitudine, quam uti in illius bonum, quod juri naturali videatur contra pluralitatem beneficiorum, sine iusta causa uni concessa. Et quamvis olim dispensatione communi etiam Episcopi dispensare tuerint, ut quis simul in diversis Ecclesiis obtineret duos Canonicatus, vel duo beneficia simplicia, vel in eadem etiam Ecclesia duo beneficia distincta, Canonice v. g. & Capellaniam habere, tamen post Tridentinum dispensare que in his potest (mul. d. minus, ut possit quis accipere vel retinere) *¶*